

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **O. V.**
bytem X
zastoupený zmocněnkyní M. V.
bytem tamtéž

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2020, č. j. X, ve věci příspěvku na péči

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále jen „úřad práce“) ze dne 8. 2. 2019, č. j. X, o nepřiznání příspěvku na péči.
2. **Žalobce v žalobě** namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami, s výsledky sociálního šetření a s obsahem lékařských zpráv, které předložil žalobce. Napadené rozhodnutí se opírá jen o posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „posudková komise“), který stav žalobce podhodnotil. Žalobce předložil lékařskou dokumentaci, která prokazuje, že potřebuje pomoc u více základních životních potřeb (dále jen „ZŽP“), a to komunikace, orientace, tělesná hygiena a péče o zdraví.
3. Žalobce popsal své vzácné genetické metabolické onemocnění a jeho dopady, včetně poškozování různých tělesných orgánů. Žalobce musí držet přísnou dietu. Aktuální

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

zdravotní stav žalobce je popsán ve zprávách praktické lékařky, pediatrické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc, zprávě školského poradenského zařízení a psychologky. Odborné nálezy byly předloženy posudkové komisi. Žalobce se orientuje jen ve známém prostředí, potřebuje mimořádnou péči. Nejde u něj jen o těžké postižení, ale o dopady na jeho schopnost zvládat základní životní potřeby. Posudek posudkové komise je vnitřně rozporný, protože sama posudková komise zmiňuje snížení duševních kompetencí, hraniční pásmo mentální retardace, podprůměrné rozumové schopnosti, pomalé psychomotorické tempo. Žalobce není schopen rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí ZŽP a zvládnout je v přijatelném standardu.

4. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že žalobní námitky jsou obdobné odvolacím. K namítaným důvodům nepřezkoumatelnosti žalovaný odkázal na strany 4 – 6 napadeného rozhodnutí a na to, že se vyjádřil k roli sociálního šetření, nezvládání jednotlivých ZŽP a proč vycházel z posudku posudkové komise. Žalovaný závažnost žalobcova onemocnění nezpochybnil, posoudil všechny důkazy, citoval podkladové lékařské zprávy. Žalobce se s podklady rozhodnutí seznámil, avšak žádné další dokazování nenavrhoval.
5. Posudková komise a potažmo žalovaný vypsaly podklady rozhodnutí, diagnózy, zásadní poznatky z lékařských zpráv a závěry sociálního šetření. Žalobcem předložené lékařské zprávy ani sociální šetření neprokázaly nezvládání namítaných ZŽP. U žalobce byla prokázána intelektová úroveň v podprůměru až hraničním pásmu lehké mentální retardace, kdy se předpokládá zvládání celkové orientace ve známém prostředí, zvládání komunikace a upevnění základních zásad provádění tělesné hygieny. Nezvládání péče o zdraví žalobce nenamítal.
6. Nezvládání ZŽP stravování bylo žalobci uznáno a zde se hodnotí i dodržování diety jako léčebný postup. U žalobce nebyla prokázána lehká, středně těžká ani těžká mentální retardace. Zjištěná diagnóza automaticky neznamená nezvládání ZŽP, a to v přijatelném standardu. Musí jít o funkční poruchu, a to úplnou nebo těžkou a musí být příčinou nezvládání ZŽP. Posuzuje se i nácvik dovedností a adaptace na postižení. Žalobce má dostatečné fyzické i duševní kompetence, aby zvládl ZŽP komunikace, orientace a tělesnou hygienu. Žalobci jsou předepisovány vitamíny, je sledován oční ambulancí. Dochází k psychologovi, dvakrát ročně absolvuje metabolickou kontrolu. Protože jde o dítě, účast rodičů se u vyšetření předpokládá.
7. Ani při jednání soudu žalobce žádné další dokazování nenavrhoval.
8. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
9. **Ze správního spisu** ve vztahu k souzené věci soud zjistil následující. Žalovaný uznal žalobci nezvládání ZŽP osobní aktivity a stravování, stejně jako OSSZ. Z rozsudku ve věci zdejšího soudu sp. zn. 60 Ad 7/2014-23 soud zjistil, že matka žalobce byla poživatelkou rodičovského příspěvku pro dlouhodobě zdravotně postižené dítě, poté po novele zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, žalobce pobíral příspěvek na péči ve výši 3 000 Kč měsíčně. Po novém posouzení závislosti žalobce na pomoci jiné fyzické osoby mu úřad

práce příspěvek na péči odňal od 1. 1. 2013. Novou žádost o příspěvek na péči úřad práce žalobci zamítl, žalovaný pak zamítl žalobci odvolání a soud mu zamítl žalobu.

10. V posledním správním řízení, nyní přezkoumávaném, posudková komise podala posudek k datu jednání posudkové komise 18. 12. 2019, a to vzhledem k datu podání žádosti 27. 11. 2018.
11. Posudková komise v posudku a následně žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedly, že výsledky sociálního šetření jsou v souladu se zdravotnickou dokumentací a nebyl zjištěn funkční důvod nevládní neuznaných ZŽP. U žalobce není dokumentována trvalá dezorientace, ani zhoršení zdravotního stavu. Neuznané ZŽP je žalobce schopen zvládnout v přijatelném standardu přiměřeně svému věku s využitím dostupných kompenzačních pomůcek a facilitátorů, při případném dohledu druhé osoby.
12. Žalovaný v napadeném rozhodnutí citoval relevantní právní úpravu a dodal, že duševní kompetence žalobce jsou jen lehce sníženy, žalobce nevyžaduje mimořádnou péči, motorika je v normě. K odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že nebylo prokázáno, že žalobce nerozliší ráno a večer, že mluví pomalu a obtížněji formuluje myšlenky, čte a píše v pomalejším tempu, ale nebylo prokázáno postižení, aby porucha mluvidel a mentální postižení prokázaly medicínský důvod nevládní ZŽP komunikace a orientace, nejde o úplnou či těžkou poruchu. U tělesné hygieny matka kontroluje jen její výkon či dočistí zuby. Nejde o mimořádnou péči. Žalobce neuvedl konkrétní rozpory v posudku a návrhy na dokazování ve správním řízení nepodal.
13. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
14. Příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby [§ 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o sociálních službách“)], přičemž stupně závislosti jsou rozděleny podle počtu ZŽP, jež daná osoba není schopna zvládat (§ 8 odst. 2 zákona o sociálních službách). Základní životní potřeby, které jsou pro účely zjištění stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby posuzovány, je celkem deset: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost – ta se neposuzuje u dětí [§ 9 odst. 1 písm. a) až j) zákona o sociálních službách].
15. Obsah těchto ZŽP je konkretizován výčtem aktivit v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „vyhláška č. 505/2006 Sb.“).
16. Podle § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. pro závěr, že posuzovaná osoba je při zajištění některé ze ZŽP závislá na pomoci jiné fyzické osoby, postačuje, pokud posuzovaná osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat danou ZŽP vymezena v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.
17. Při rozhodování o příspěvku na péči je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek závislosti osoby. Na posudek závislosti osoby na péči je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) z 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-59; či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104]. Při hodnocení posudku je proto podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, stěžejní, že „posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti [...] povinná vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“ Samotná realizace tohoto požadavku pak dle rozsudku NSS ze dne 20. 12. 2018, č. j. 10 Ads 269/2018-29, v praxi spočívá v tom, že se posudková komise „musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a vyjádřit se k její schopnosti zvládat veškeré aktivity vyjmenované u jednotlivých životních potřeb v příloze č. 1 vyhlášky MPSV č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Případnými spornými dílčími aktivitami se posudková komise musí detailně zabývat a své úvahy opřít o dostatečně zjištěný skutkový stav. Posudek je rozhodujícím důkazem v řízení o přiznání příspěvku na péči, pokud nevzbuzuje pochybnosti o své celistvosti a přesvědčivosti a neexistují jiné důkazy, které jeho správnost zpochybňují. V případě vzniku pochybností či nesrovnalostí mezi podkladovou dokumentací, tvrzeními posuzované osoby a závěry posudkové komise je pak na místě provést osobní vyšetření posuzované osoby. Právě osobní posouzení, byť není obligatorní zákonnou podmínkou, by mělo být v podobných případech pravidlem a současně vhodným způsobem, jak takové pochybnosti vyvrátit (srov. rozsudek NSS z 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-25). Nenaplnění výše uvedených požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

18. V případě žalobce je třeba zdůraznit, že jde o nezletilého chlapce, kterému bylo v době podání žádosti 12 let a v době posouzení závislosti posudkovou komisí 13 let. Podle § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb. schopnost osoby zvládat ZŽP pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.
19. Podle § 1 odst. 4 věty první vyhlášky č. 505/2006 Sb. za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout ZŽP v přijatelném standardu.
20. V posuzovaném případě žalovaný neuznal žalobci nezvládnutí **ZŽP orientace**, protože nebyla prokázána lehká, středně těžká ani těžká mentální retardace a podle sociálního šetření ani lékařských zpráv žalobce trvalá dezorientace, což u zjištěné kognitivní kapacity ani nelze (viz posudek posudkové komise na straně 4).
21. Soud zjistil z posudku posudkové komise, že podle praktické lékařky je žalobce orientován místem, časem i osobou, podle psycholožky obecná úroveň rozumových schopností je v podprůměru až v hraničním pásmu mentální retardace a podle záznamu ze sociálního šetření žalobce znal svůj věk, rok, měsíc, u data narození den a měsíc, má zajištěn doprovod Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

do školy i na jiná místa, bez doprovodu do školy nejde, nejvýše vynese odpadky nedaleko domu; má poruchu krátkodobé paměti, nové informace si nepamatuje, nepozná hodiny, ráno ani večer; doma i v okolí se orientuje, jestli trefí na neznámá místa, nelze posoudit, nezkoušel to; členy rodiny pozná, rozliší známé a neznámé osoby; těžko přijímá změny, musí být na vše připraven a informován; do silnice vstoupí bez rozhlížení, sám ji bezpečně nepřejde.

22. Podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. za schopnost zvládat ZŽP orientace se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, 2. mít přiměřené duševní kompetence, 3. orientovat se osobou, časem a místem, 4. orientovat se v přirozeném sociálním prostředí, 5. orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.
23. Provedené dokazování neosvědčilo, že by žalobce nezvládal některou z uvedených aktivit. Ačkoli má onemocnění žalobce dopad na funkci očí, nebylo prokázáno, že by nerozeznával zrakem. Žalobce ani netvrdí, že by neměl dostatečné zrakové funkce ke zvládnutí ZŽP orientace nebo že nezvládá některou z aktivit ZŽP orientace. Žalobce nemá omezenou svéprávnost. Zvládnutí ZŽP orientace posudkoví lékaři posuzovali u žalobce vzhledem k jeho věku a zohlednili případnou potřebu dohledu jiné osoby.
24. U žalobce nebyla prokázána neschopnost orientace žalobce ve vztahu k uvědomění si vlastní identity v prostředí a čase, ke schopnosti poznávat a řešit či rozhodovat obvyklé, každodenní situace, úkoly a problémy a ke schopnosti regulovat své chování v přirozeném sociálním prostředí (srov. Instrukci náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016 ve věci posuzování zdravotního stavu pro účely zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, posuzování stupně závislosti pro účely příspěvku na péči, dále jen „instrukce“).
25. K žalobní námitce soud zdůrazňuje, že pojem „přirozené sociální prostředí“, ve kterém se schopnost zvládat ZŽP posuzuje (§ 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb.) podle § 3 písm. d) zákona č. 505/2006 Sb. zahrnuje rodinu a sociální vazby k osobám blízkým, domácnost osoby a sociální vazby k dalším osobám, se kterými sdílí domácnost, a místa, kde osoby pracují, vzdělávají se a realizují běžné sociální aktivity.
26. Podle sociálního šetření a lékařských zpráv se žalobce v těchto místech orientuje (zpráva psychologů není zprávou lékaře). Pro závěr o zvládnutí ZŽP postačuje přijatelný standard, což je podle § 1 odst. 4 poslední věta zákona č. 505/2006 Sb. zvládnutí ZŽP v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. Podle praktické lékařky je žalobce orientovaný místem, časem i osobou. Podle sociálního šetření žalobce znal den a měsíc svého narození, rok si nepamatoval, ale věděl, že je mu 12 let, je úterý, prosinec, budou Vánoce; všude je doprovázen rodiči, sestrou, kamarádem, nejvýše sám vynese odpadky nedaleko domu, sám se nevypraví do školy, je třeba ho kontrolovat; má výpadky paměti, nové věci si nepamatuje, nepozná denní dobu, doma a v nejbližším okolí se orientuje, trefí na známá místa, ve členech rodiny se orientuje, rozliší známé a neznámé osoby, obtížně přijímá změny, matka ho připravuje na věci předem, nezvládá silniční provoz, vejde do vozovky nekontrolovaně. Tyto informace dle záznamu ze sociálního šetření poskytla matka žalobce, avšak nebyly prokázány lékařskými zprávami a vyšetřeními. Žalobce nepředložil soudu konkrétní relevantní důkaz jako např. test MMSE, IQ apod.

27. Žalovaný neuznal žalobci nezvládání **ZŽP tělesná hygiena**. Žalobce k tomu v žalobě nic konkrétního neuvedl. Soud zjistil ze záznamu o sociálním šetření, že žalobce se umyje sám, hygienické návyky dodržuje, matka ho musí kontrolovat, pomáhá mu s mytím, žalobce neopláchne mýdlo dostatečně, osuší se sám, matka mu dočistí zuby, protože je neobratný, čistí mu uši, stříhá nehty.
28. Podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. za schopnost zvládat ZŽP tělesná hygiena se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. použít hygienické zařízení, 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, 3. provádět celkovou hygienu, 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
29. Provedené dokazování ani u této ZŽP neosvědčilo, že je zde medicínský důvod pro nezvládání některé z jejích aktivit v přijatelném standardu. Lékařské zprávy citované v posudku posudkové komise žádná taková zjištění neobsahují, s výjimkou opakované citace o horší motorice, nic víc však ze zpráv posudková komise necitovala. Podle zprávy psychologky a sociálního šetření žalobce kreslí komiks, na PC hraje hry, hledá si na tabletu, dělá si zápisy. To rovněž prokazuje, že jemná a hrubá motorika zůstala zachována v dostatečném rozsahu, nejde o jejich těžkou nebo úplnou ztrátu. U žalobce nebyla zjištěna středně těžká ani těžká mentální retardace.
30. Žalovaný neuznal žalobci nezvládání ZŽP **péče o zdraví**. Doprava či doprovod k lékařům je ve věku žalobce obvyklý (v době žádosti o příspěvek bylo žalobci 12 let). Tento doprovod je hodnocen v rámci ZŽP osobní aktivity. Soud zjistil ze záznamu o sociálním šetření, že žalobce musí dodržovat přísnou dietu, brát léky – vitamíny, které mu podává dvakrát denně matka, je sledován v oční ambulanci dvakrát za rok. Je veden podle potřeby v péči psychologa a dvakrát ročně má metabolickou kontrolu na dětské klinice v Brně. Posudková komise v posudku uvedla, že nutnost dietního režimu byla zohledněna v uznání nezvládání ZŽP stravování.
31. Podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. dodržovat stanovený léčebný režim, 2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky, 3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.
32. U žalobce nebyla prokázána duševní ani tělesná onemocnění, která by znemožňovala provádění některé z citovaných aktivit této ZŽP v přijatelném standardu a přiměřeně jeho věku.
33. Otázkou, jak hodnotit zvládání ZŽP, pokud se shodná otázka, resp. výkon aktivit vyskytuje u více ZŽP, se správní soudy již opakovaně zabývaly. NSS ve svém rozsudku ze 17. 6. 2015, 3 Ads 238/2014-21, uvedl, že: *Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že některá zdravotní postižení vedou k situaci, kdy posuzovaná osoba není schopna zvládnout více aktivit z různých oblastí základních životních potřeb současně. Právě tak je tomu v případě praktické slepoty, kterou je bezpochyby ovlivněna celá řada běžných životních úkonů. Správní orgány i soudy by však měly schopnosti žadatelů o příspěvek hodnotit takovým způsobem, aby již jednou hodnocené aktivity nebyly opětovně posuzovány v rámci jiné základní životní potřeby. Duplicitní zohlednění stejné aktivity totiž mnohdy vede k nežádoucímu nadhodnocení, které v konečném důsledku posouzení závislosti zkresluje - k uvedené problematice srovnej například rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2014, č. j. 4 Ads 75/2014-20, č. ve Sb. NSS 3113/2014, který je stejně jako ostatní rozsudky zdejšího soudu dostupný na www.nssoud.cz). Podle poslední Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.*

citovaného rozsudku „zvládání dietního režimu (zde bezlepková dieta při celiakii) je hodnoceno v rámci základní životní potřeby stravování ve smyslu § 9 odst. 1 písm. d) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, a přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, a nelze je bez dalšího duplicitně zohlednit při posuzování zvládání základní životní potřeby péče o zdraví dle § 9 odst. 1 písm. h) zákona o sociálních službách“.

34. Podle přílohy vyhlášky č. 505/2006 Sb. je vymezena schopnost zvládat **ZŽP komunikace** tak, že osoba je schopna 1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a porozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, 3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, 5. používat běžné komunikační prostředky.
35. Ani u této ZŽP žalobce netvrdil a nedoložil konkrétně nezvládání některé z aktivit. Podle posudku posudkové komise je verbální a nonverbální komunikace u žalobce zachována, byť v pomalejším tempu. Posudková komise zdůraznila ze zprávy psychologky, že žalobce dlouze hovořil o tom, co vyrobil, jaké má nápady, že má velmi dobrou slovní zásobu, používá slova typu "fenomenální, pocit" apod., všímá si detailů, má velmi dobrý postřeh, sám říká, že si hůře pamatuje, musí si to večer napsat nebo říct sestře. Dále psychologka popisuje zvýšenou unavitelnost, kolísání výkonu, narušení sluchového vnímání a rozlišování, masivní omezení jazykových a vyjadřovacích schopností, výkon dosáhl pásma defektu, pomalé psychomotorické tempo, zvláště u verbálních výkonů. Indexy potvrdily podprůměrné slovní porozumění, sníženou rychlost výkonů a sníženou koncentraci, doporučený byl přestup do jiné školy, žalobce má speciální výukové potřeby, má vady řeči.
36. Soud zdůrazňuje, že rozhodující v posouzení závislosti jsou objektivní vyšetření a zpráva psychologa je podpůrným podkladem, nejde o lékařskou zprávu. Ani posudek či zpráva praktického odborného lékaře nemá právní účinky posouzení posudkového lékaře, který hodnotí z medicínského hlediska funkční dopady zjištěného zdravotního stavu a přitom kvalifikovaně (se znalostmi z oboru posudkového lékařství) aplikuje předpisy sociálního zabezpečení. V posuzované věci jde o funkční dopady zdravotního stavu na zvládání ZŽP. Vyjádření lékaře ohledně zvládání ZŽP obsažené v lékařské zprávě není pro posudkové lékaře závazné a tvoří pouze podklad pro jejich vlastní odborné posouzení (obdobně srov. rozsudek NSS ze 14. 7. 2016, č. j. 5 Ads 158/2014-29).
37. Žalobní námitky, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a žalobce je závislý na pomoci jiné fyzické osoby, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a že žalobce nezvládá namítané ZŽP, soud neshledal důvodné.
38. Napadené rozhodnutí obsahuje všechny rozhodovací důvody v souladu s citovanými právními předpisy (zejména správním řádem a zákonem č. 108/2006 Sb.). Nedostatkem důvodů pak nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. O takový případ se v posuzované věci však nejednalo a žalovaný se k jednotlivým namítaným ZŽP vyjádřil

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

v souladu s posudkem posudkové komise a zákonem č. 108/2006 Sb. a vyhláškou č. 505/2006 Sb.

39. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které ho podřadily a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil, a proto žalobu zamítl.
40. Soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v něm neměl úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech sociální péče nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 22. dubna 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně